

Burjincek

Jadralni klub Burja Izola

Št. 30/september 2010

ŠPORT IN TURIZEM

Z roko v roki

Že dolga leta se kot Cervantesov gospod Kihot borimo z uradniškimi mlini, da bi v našem okolju na šport vendarle pričeli gledati tudi kot turistično panogo. Naj se pri svojem razmišljanju omejim le na jadranje, v katerem je en najstarejših slovenskih jadrlnih klubov, naš jadrlni klub Burja (1954), od dneva ko smo se pred triindvajsetimi leti preselili na sedanjo lokacijo, ki nam omogoča prirejanje športnih prireditvev najvišjega ranga, v Izolo privabil že na desettisoče športnikov in njihovih spremljevalcev z vseh koncev Sveta.

Velik potencial, ki se skriva v našem športnem kolektivu, smo dokazali s svetovnim prvenstvom razreda Evropa (1992), katerega smo si na mednarodni sceni izborili v letih ko je bilo v sosednjih državah, komaj dober streljaj od nas, še preklemano vroče. Prvo svetovno prvenstvo v katerem koli športu je bilo to v samostojni

Sloveniji. Udeležilo pa se ga je preko 200 tekmovalcev in dolga vrsta spremljevalcev ter vpljivnih jadrlnih strokovnjakov. Takorekoč smo prebijali led. Sami! Nadaljevali smo z odprtim evropskim prvenstvom razreda soling (1998), svetovnim prvenstvom veteranov v solingu (masters), evropskim prvenstvom laser 4.7 (2005) in drugih. Poleg teh vsako leto, že 23 let zapored, organiziramo največjo mednarodno regato v tem delu Sredozemlja za olimpijske in nekaj neolimpijskih jadrlnih razredov, Izola Spring Cup, ki v Izolo za dober teden ali dva privabi tudi več kot 300 tekmovalcev iz najmanj petnajstih držav.

Dobri pogoji in gostoljubnost članov, ki združujejo volontersko delo v klubu in ob športnih prireditvah, mnogo tekmovalcev tako privabijo, da se ponovno vračajo v Izolo, kjer jim vedno odstopimo prostor v klubu in zunaj tega kjer je celo ➔

leto vedno živahno. Tukaj imajo vse pogoje za trening "kampe" klubskih ekip pa tudi državnih reprezentanc, ki prihajajo zlasti iz evropskih držav brez morja, pa tudi iz Nemčije in drugih severnoevropskih držav, kjer pozimi nimajo pogojev za jadranje. V domače vode jih pripelje tudi vrsta naših bivših tekmovalcev, ki si tudi v tujini služijo kruh kot trenerji. Ko se bližajo pomembnejše regate ali prvenstva v krajih, kjer vladajo podobni vetrovni pogoji, kot so pri nas, tu kar mrgoli tujih tekmovalcev ali ekip, ki trenirajo skupaj z našimi tekmovalci in trenerji. Tudi to je seveda turizem!

Letos smo pod streho Burje imeli tudi zelo strokovno vodene priprave in izpopolnjevanje slovenskih tekmovalcev v razredih laser. Trening kamp je potekal tik pred vrsto letošnjih prvenstev, vodili pa so ga slovenski in tuji strokovnjaki ter trenerji, katerim pa se je aktivno pridružil še najboljši slovenski laserist Vasilij Žbogar, ki je tri dni prenašal svoje izkušnje našim mladim

upom in svojim naslednikom. "Generalno sem zelo zadovoljen. V treh dneh smo maksimalno izkoristili vsa sredstva, ki smo jih imeli na voljo in poskušali jadrnce kar najbolje pripraviti na bližajoča se prvenstva", je pred odhodom na svoje priprave v razredu finn povedal Vasilij Žbogar. Simulacija protestov, regate, štarti, manevri in video analiza so bili vsakodnevni procesi skozi katere je jadrnce popeljal slovenski trener in jadrlni sodnik Simon Dekleva. "Tako vrhunskih priprav še nismo imeli", so priprave komentirali sodelujoči jadrnci. Priprave je obiskal še Vasilijev kondicijski trener Marzio Braida iz Italije, ki je jadrncem predstavil, kako se morajo pripraviti na večdnevne regate po močnem vetru. Priprav se je vsakodnevno

udeležilo preko štirinajst jadrncev iz vse Slovenije, sodelovala pa sta še trenerja Burje, Klavdij Pletikos in Jure Žbogar, katerih gojenci tvorijo jedro slovenskih reprezentanc, tako v laserjih kot v razredu optimist.

Poleg vsega omenjenega pa pod okriljem jadrnega kluba Burja potekajo še vsakoletni jadrlni tečaji, tako za mlade jadrnce kot tudi za starejše iz vse Slovenije.

Tudi to je del turistične ponudbe našega kraja in širšega okolja. Težava pa je v tem, da je naš prostor in pogoji kakršne imamo, postal že precej utesnjen. Prostori in klubska infrastruktura so potrebni obnove, ki je sami ne bomo zmogli. S konkretnjšo povezavo z lokalnimi turističnimi organizacijami, bi lahko k našemu delu turistične ponudbe pristopili še bolj načrtno in še nadgradili obstoječo ponudbo, kar bo seveda šlo v prid vsem: našim športnikom, občanom in občini, občinskim turističnim in gostinskim ponudnikom in seveda tudi širšemu okolju.

Zlasti gre izkoristiti veliko zaupanje mednarodne jadrne organizacije ISAF (International Sailing Federation), ki dobro pozna naše organizacijske sposobnosti in naše jadralske strokovnjake. S podporo okolja in nekaj več posluha v matični občini, bi lahko že v nekaj letih ponovno kandidirali za organizacijo evropskega ali svetovnega prvenstva, ki lahko za dva tedna ali več privabi tudi do tisoč "športnih turistov", kar poleg vsega prej naštetega, veliko prispeva k prepoznavnosti naših krajev. Nekaj posluha s strani občinske uprave je že, a kaže, da se še ne zavedajo povsem kakšen potencial se skriva v našem stočlanskem kolektivu, ki povrh dela predvsem na volonterski osnovi, za jadranje, naš klub in naše otroke. **GM**

Kam pluje naša barka?

Stanislav Žbogar

Navkljub temu, da je po neuspešnem letu "vladanja", prve po OI izvoljene zasedbe JZS, moralo priti do novih zamenjav, v vlada-joči zasedbi naše skupne "ladje", vključno s "kapitanom" in delom "oficirske" zasedbe njegove posadke, se že po nekaj mesecih katastrofalnih odločitev in potez, ki jih kuhajo za zaprtimi vrati, sprejetih na zaprtih ali korespondenčnih sejah izvršilnega odbora in strokovnega sveta JZS, celo brez prisotnosti nadzornega odbora, moram oglasiti.

Zadnji rezultat "strokovnega dela" so disciplinske prijave vrsti jadralskim delavcem in celo mladoletnim jadralskim (!?). Takega načina obračunavanja znotraj krovne organizacije slovenskega jadranja doslej nismo poznali.

JZS ima v statutu zapisano, da skrbi za množičnost in kvaliteto. V nedavno sprejetih pravilnikih, za katere je težko ugotoviti čemu in komu služijo, pa so nerazumno omejili udeležbo tekmovalcev na prvenstvih, kar je seveda najbolj prizadelo vse tri razrede laser, ki so najmnožičnejši razred tudi pri nas.

Medtem ko nam mednarodna organizacija tega razreda na stežaj odpira vrata z dovoljenim številom udeležencev, jim doma z nerazumnimi pravilniki zapirajo vrata. Le zakaj je dovoljena udeležba le dvema tekmovalcema? Iz varčevalnih ukrepov prav gotovo ne, saj so na odgovornost klicani mladoletni udeleženci, katerim so starši in klubi pokrili vse stroške udeležbe. Ali bomo na tak način motivirali mlade športnike za nadaljnje delo, ali jih bomo raje prepustili ulici? Kljub obljubam, da bo nova zasedba, predvsem predlagani in izvoljeni predsednik JZS, napolnil jadralsko blagajno, je ta že kritično suha. Namesto, da se naša krovna organizacija ukvarja s kvaliteto priprav, treningov in regat slovenskih jadralskih in jim omogoči sodelovanje na tekmovanjih in prvenstvih v tujini, jim z povsem nedemokratičnimi ukrepi to onemogoča, medtem pa se za zaprtimi vrati ukvarja sama s seboj. Naša skupna ladja pa tone vedno globlje! Obnašajo se kot samostojen klub, ki meče ostalim tekmečem polena pod noge, nikakor pa ne kot zveza vseh društev. Zato prosim "kapitana" JZS, da prouči dejanja svojih najbližjih "oficirjev" in najde vzrok potapljanja naše ladje, čimprej, dokler je še čas, da jo rešimo.

ŠPORTNE NOVICE

MEP laser standard

Bronasti Nik Pletikos

Nik Pletikos, 20-letni Lucijčan je na Poljskem osvojil bronasto medaljo na mladinskem evropskem prvenstvu v olimpijskem razredu laser. Nik je v domovino pred dvema letoma prinesel zlato iz mladinskega evropskega prvenstva v razredu laser radial. Rezultat je tisto, kar šteje, zatorej sploh ne vem, če je potrebno napisati kaj več, kot samo naslov tega članka. Pa vendarle, pogoji (močan veter) so bili očitno Niku pisani na kožo. Predzadnji dan je imel Nik okoli vratu že skorajda zgotovljeno srebrno medaljo, a je zaradi nepredvidljivih pogojev v zadnjih dveh plovih to zlahtno odličje izgubil. Kdor redno spremlja Nikove rezultate, ga naslednje ne bo presenetilo. Nik ni zmagal v nobenem plovu, a njegovi rezultati so bili daleč najbolj konstantni (4., 9., 4., 6., 11., 11. 5., 15.). Vse to kaže na odlično psihično pripravljenost tega Burjinega jadralskega. Drugi slovenski predstavnik Matej Valič (Jadro), sicer leto dni mlajši od Nika, ki je v tem razredu šele novinec je končal na dobrem 29. mestu. Obema gre za čestitati in jima zaželeto še veliko podobnih ali celo boljših rezultatov tudi v prihodnje. PT

Finn Gold Cup 2010

Žbogar 18. na Svojem prvem SP v finnu

Vasilij Žbogar se je s presenetljivim devetim mestom v najmočnejši konkurenci svojega novega razreda začel spoznavati z zelo zahtevnim regatnim poljem v zalivu San Franciska. Drugo regato je jadralsko nekoliko slabše a je navkljub temu prvi končal dan na 19. mestu. Drugi dan je ponovil 9. v četrtem jadransku pa 16. in z 69 točkami na 16. mestu le za pet točk zaostajal za evropskim prvakom Gašpičem. Velika rezultatska nihanja tudi najboljših najbolje pričajo o zahtevnih razmerah v zalivu San Franciska, čez katere so bentili prav vsi tekmovalci. Močni tokovi so ob vetrovih, ki so dostikrat presežali 20 vozlov, so ustvarjali visok in zelo neprijazen val. Ko je pihalo v nasprotni smeri, kot je tekel morski tok, so tekmovalci večkrat omenjali "oglate valove". Žbogarju se je kmalu poznalo, da je vsaj pet kilogramov pod idealno telesno težo tekmovalcev v tem razredu, obudile pa so se še bolečine poškodb, s katerimi se je boril zadnje leto.

Tretji dan jadransku, ko je pihalo nekoliko zmerneje (10-14 vozlov v prvem jadransku in 14-17 v drugem) je bil najuspešnejši prav za Vasilija, saj je s 15. in 6. mestom napredoval kar za osem pozicij in pristal na 8. mestu. Do regate za medalje so jih ločevale še štiri preizkušnje. »Zelo sem zadovoljen z današnjim dnem. Jadralsko sem taktično vrhunsko. V obeh regatah sem zelo dobro startal in bil med najboljšimi, vendar sem v nadaljevanju zaradi slabe hitrosti jadrnice izgubljal. Z dobro taktično vožnjo pa sem uspel držati stik z najboljšimi in se v drugi regati ➔

prebiti med najboljšo deseterico, kar je za mene pravi čudež, saj sem zelo počasen in po hitrosti jadrnice ne sodim niti med prvih 20. So pa drugi jadranci delali veliko napak, jaz pa sem to izkoristil, « je po tretjem tekmovalnem dnevu in skoku med najboljšo deseterico v skupnem seštevku povedal Vasilij in dodal: »Visoko skupno uvrstitev bo težko obdržati, saj sem precej utrujen, pogoji so za mojo trenutno fizično pripravljenost zelo zahtevni, a boril se bom do konca in skušal bom vsako ponujeno priložnost čim bolj izkoristiti.«

Že naslednji dan so se žal uresničile njegove napovedi, da bo med deseterico zelo težko ostati. Na dobera razpihanem in valovitem regatnem polju je v prvi regati prijadral v cilj kot 32. v drugi pa kot 17 in je dve regati pred regato za medalje zdrknul na 16. mesto. Zadnja regata pred zaključnim dejanjem, enajsto preizkušnjo v kateri se je deset najuspešnejših merilo v regati za medalje, preostali pa so brez "desetih mušketirjev" jadranci klasično flotno regato, je bila Vasiliju točkovno že nedosegljiva, saj v danih razmerah, okrnjeno fizično kondicijo, vsled česar so ga spremljale tudi bolečine zimskih poškodb, več kot 17. mesta ni zmožel. Še pred zadnjimi poškodbami si je v svojem prvem tekmovalnem letu želel uvrstitve med prvo dvajseterico, zato je bil z doseženim kar zadovoljen, čeprav je pred tem na prvokategornih regatah že nanizal kar nekaj presenetljivo dobrih rezultatov. Tudi tu je pokazal, da je v bolj zmernih pogojih zmožen doseči več. Če pogledamo razvrstitev po državah, kar bo pomembno naslednje leto, ko bodo na SP v Avstraliji (Perth, 3.-18. dec. 2011) delili že prve vstopnice za OI 2012, bi Žbogar (po državah na 12. mestu) Sloveniji z doseženim rezultatom gladko prijadral olimpijsko vozovnico.

Kako takšno jadranje, kot so ga doživljali na letošnjem SP olimpijskega enoseda finn izgleda, je slikovito opisal Philip Toth, na koncu 67. uvrščeni Avstralec v svojem dnevnem blogu.

Pod naslovom: "Močan kot bik, pameten kot traktor" je zapisal: Zakaj to sebi počnem, ali sem res kakšen mazohistični primer? Kako naj razložim, da je jadranje pri 25. vozlih veselje? Kako naj se zabavam medtem ko s stegnjenimi nogami ravnam prešponan olimpijski težkokategorni dingi (splošno znan kot "mučilna naprava") 1,8 milje proti dvem vozlom morskega toka, med nabijanjem v valove, ki so dobesedno oglati? Ko končno enkrat obrneš okoli gorje (privetrne) oznake ti med divjim pumpanjem jadra skoraj odtrga roke, medtem ko napreduješ le

toliko kot metulj v orkanskem vetru. Temu sledi še eno "sproščeno" jadranje, 1.8 milje proti vetru, toku in kvadratnemu valu in nazaj, pri čem sem bil med jadranjem z vetrom deležen še mokrega in slanega objema iz zaliva San Francisco. Naj pri tem ne omenjam kolikokrat sem med obrati te živalske jadrnice imel življenje v svojih rokah. Če bi kdaj hoteli videti odrasle možake jokati, tako postavne tipe, katerim bi se ob nočnem srečanju gotovo na daleč ognil, potem jih opazujte po obratu na oznaki, ko potočijo solze olajšanja, ker jim je uspelo iz obrata priti živ in v enem kosu, če jim to ne uspe, pa jih točijo ob pogledu na 3,500 \$ vrednem karbonskem jamboru, ki se ob ponesrečenem manevru sesuje na dva kosa. Da finna le pripelješ do konca enega jadriranja ni nobena šala ..., za to moraš biti močan kot "body builder", spreten kot gimnastičar in fizično pripravljen kot Lance Armstrong. Da zmagaš pa moraš biti že na ravni super človeka. ..." GM

Rezultati SP finn:

1. Edward Wright (GBR/22 točk), 2. Rafael Trujillo (ESP/53), 3. Gilles Scott (GBR/56), 4. Zach Railey (USA/59), 5. Thomas le Breton (FRA/72), 6. Gašper Vinčec (SLO/94), ... 18. Vasilij Žbogar (SLO/163) ...

SP laser standard

Nik Pletikos ni zmožel do zlate skupine

Svetovno najštevilčnejši jadralski razred je dobil nove nosilce svetovnih naslovov. Britanski Hayling Islands so 159. jadralcem v članski in 119. v mladinski konkurenci postregli z obilo močnega vetra, zato je ni nič čudnega, da je slavil Avstralec Tom Slingsby. Razočaranje prvenstva je bil nedvomno olimpijski prvak Paul Goodison, ki si je prijadral le 9. mesto. Da pa Britanci ne bi bili preveč slabe volje, je srebrno odličje osvojil njihov Nick Thompson. Novozelanec Andrew Murdoch pa je osvojil tretje mesto. Od Slovencev se je najbolje odrezal Karlo Hmeljak (Jadro), ki je pristal na 30. mestu v srebrni skupini. Nik Pletikos (Burja), ki je še mladinec, a je tekmoval v članski konkurenci je v isti skupini osvojil 48. mesto. V bronasti skupini pa sta končala Marko Sekardi (Aurora) in Jernej Markič (Jadro). Mladinci so tekmovali posebej. Prvak je postal Danec Schierup Thorbjørn. Odlično se je odrezal tudi Koprčan Matej Valič Jadro, ki je osvojil 15. mesto. PT/GM

EP 470

Mikulin in Prinčič 38. v Evropi

Da je bilo zahtevno jadranje tudi na prizorišču letošnjega prvenstva stare celine, prav na meji kjer se stikata Evropa in Azija, v Carigradu ob Bosporski ožini, sta na svoji koži okusila tudi jadrca Burje. Naša moška posadka, ki jo tvorita mlada olimpijska kandidata Mitja Mikulin in Sebastian Prinčič, je svoja velika rezultatska nihanja v katerih sta nanižala celo paleto uvrstitev (17., 16., 6., 14., 14., 22*, 16., 2., 19., 22., 3., 15., 1.) obrazložila z zelo nepredvidljivimi pogoji na regatnem polju. "Imela sva presneto smolo", nam je povedal flokist Sebastian. "Često sva se uštelala pri izbiri strani regatnega polja. Če sva štartala in jadrjala na levi se je izkazala boljša desna stran in obratno. Kadar nama je uspelo ubrati v pravo smer pa sva bila tudi med prvimi. Tako sva v kvalifikacijah za pičlih 9. točk zgrešila zlati finale." Od 54. posadk sta letošnje evropsko prvenstvo končala na 38. mestu. **GM**

Svetovni pokal/Weymouth Preizkus Olimpijskega regatnega polja

Prizorišče naslednjih olimpijskih iger je gostilo zadnjo regato svetovnega pokala v olimpijskih razredih. Regate se je udeležilo veliko jadrcev iz celega sveta, saj so si vsi želeli preizkusiti prizorišče najimenitnejše regate športnih jadrnic. V Veliki Britaniji se je odpravila tudi slovenska ekipa, ki od regate večjih ciljev, kot to, da preizkusi pogoje, ni imela. Vasilij, ki se je regate v Weymouthu udeležil z izposojeno barko in opremo, na katero ni navajen, njegova oprema je bila že na prizorišču svetovnega prvenstva v San Francisku, se je vnaprej sprjaznil s tem, da tekmovanje kjer bo leta 2012 naslednja olimpijska regata izkoristi za spoznavanje tamkajšnjega regatnega polja. Spoznal je, da je le-to zelo zahtevno in da bo treba tam opraviti še veliko treningov.

"Če bi imel boljše hitrosti, bi se gotovo potegoval za najboljšo deseterico. Ker pa nisem jadrjal s svojo jadrnico sem tudi s končnim 18. mestom zadovoljen. Veliko bolj kot rezultat pa je pomembno spoznavanje olimpijskega prizorišča", je zapisal v svojem dnevniku na spletu (www.vasilijzbogar.si). Mitja Mikulin in Sebastian Prinčič, druga dva kan-

didata Burje za naslednje OI, ki sicer še vedno sodita med mlajše posadke v članski konkurenci olimpijskega dvoseda 470, sta tekmovanje končala kot 48. v konkurenci 60. posadk, imata do uvrstitve na najpomembnejše tekmovanje vsakega športnika, resda še veliko dela, čeprav znata rezultatsko tudi pošteno presenetiti, v dobrem pomenu te besede, se razume. **GM/PT**

MEP v laser 4.7

Kim Pletikos deveta v Evropi

Prvenstvo stare celine v mladinskem razredu Laser 4.7 se je za Slovence končalo dokaj uspešno. Francosko jezero Hourtin je jadralcem v šestih tekmovalnih dneh ponudilo šibak, zmeren in zmerno močan zahodni do severozahodni veter, ki je vsakodnevno zaradi bližnje obale Biskajskega zaliva spreminjal smer za nekaj deset stopinj. Dve regatni polji, 232 jadrcev in 118 jadralk, ponovno pričajo o priljubljenosti tega mladinskega razreda in pove vse o obsežnosti tega rekordnega evropskega prvenstva. Da pa je bil rekord tudi slovenski priča podatek, da se je od šestih jadrcev in štirih jadralk, kar osem slovenskih tekmovalk in tekmovalcev uvrstilo v zlato skupino, dva pa sta pristala v celo v prvi deseterici. Enej Kocjančič (Pirat) zasedel končno 7. mesto. Kim Pletikos (Burja) pa je bila zelo zadovoljna z 9. mestom. Tim Podlogar (Burja) je končal na 41., Domen Stepančič Vasič (Burja) pa na 42. mestu med skupno 232 tekmovalci. Evropski prvak je postal nekdanji varovanec izolskega trenerja Sandija Dekleve, Maximilian Florian Stein. Pri dekletih pa so poljsko himno posvetili Nataszi Piasecki. **PT**

SP laser radial

Jakob Božič spet v deseterici

Teden dni po koncu svetovnega prvenstva za razred laser radial v članski konkurenci se je na istem škotskem prizorišču, Largs, končalo tudi SP v istem razredu, le da tokrat med mladinci. Srednje močni vetrovi so omogočili zmago Italijanu Giovanniju Coc-

Foto: arhiv

colutu in Američanki Eriki Reineke (oba dobitnika odličja na ISAF mladinskem prvenstvu). No, Slovenci tudi niso razočarali. Jakob Božič (Burja/3., 16., 8., 2., 18., 18., 31., 1.) je SP končal na odličnem 9. mestu, v moški konkurenci je tekmovalo kar 218 jadralcev in si s tem podaljšal kategorizacijo perspektivnega športnika. Pri tem velja poudariti dejstvo, da je Jakob od svojega zadnjega nastopa na SP v optimistu, ko je bil 10. nanizal še vrsto odličnih uvrstitev na svetovnih prvenstvih v mladinskem razredu laser 4.7, od katerih je bila le lanska (11. mesto) zunaj najboljše deseterice. Upajmo, da bo tako tudi nadaljeval. V ženski konkurenci je edina slovenska predstavnica, Nina Vovk (Burja), prvenstvo končala na 61. mestu med 91 dekleti. **PT/GM**

DP za optimist in laser 4.7 Štiri odličja za Burjo

Ob pravnem vremenu za jadranje, dostojnih pogojih za pomembno odločitev o prvakah Slovenije, je v Piranskem zalivu potekalo letošnje državno prvenstvo mladinskih razredov: optimist in laser 4.7. V Burji smo z žetvijo seveda zelo zadovoljni, saj so naši jadralci klubske vitrine obogatili s štirimi novimi odličji. V fantovski konkurenci razreda laser 4.7 je drugo mesto uplenil Tim Podlogar, v dekliški pa je bila Eva Veber tretja. V istem razredu, le v konkurenci mlajših od 16 let, je zmagal Domen Vasič Štepančič, pri dekletih v razredu optimist pa je bila tretja mlada Lin Pletikos. Vsem gredo seveda čestitke. Žal pa smo bili ponovno priče nekaterim nerazumnim sodniškim odločitvam, ki so povzročile kar nekaj slabe volje predvsem med mladimi tekmovalci. **GM**

TEČAJI JADRANJA

Letošnje tečaje jadranja so spet vodili naši že prekaljeni jadralci: **Jernej Drofenik, Vito Batistič in Jakob Perne ter Leo Dončič**. Skupno se je z osnovami jadranja v Burji letos spoznalo kar 42 otrok. Na tečajih so se naučili nekaj osnovnih vozlov, brez katerih v pomorstvu ne gre, izvedeli so toliko, kot morajo za začetek vedeti o vetrovih, podrobno so spoznali jadralnico optimist, pripravo jadralnice za plovbo, jo družno - tako se privajajo na ekipno delo - potisnili v vodo, splovili in se optimistično odpravili na plovbo ob kateri so kaj hitro spoznali še osnove jadranja. Med čakanjem na veter so vsak dan predelali še nekaj teorije o jadraniu, ko pa je zapihal poletni mornik pa so se z jadralnicami in spremljevalnim čolnom odpravili na morje. Mojstrstvo so morali pokazati že, da so med pomoli marine vjugali in našli izhod na odprto morje od koder so se odpravili proti prvem cilju, proti "belim skalam" pod Belvederjem, kjer so se okopali in malicali. Seveda je bilo po tem treba dvigniti sidro in najti še pot domov, kjer so izvlekli jadralnice na kopno, jih oprali in pospravili, prav tako, kot to po vsakem jadraniu naredijo tudi največji mojstri te plemenite športne veščine.

Za zaključek pa so jim trenerji zadnji dan tečaja postavili pravcato regatno polje, na katerem so se mladi "mojstri" jadranja pomerili še med seboj. Leo Dončič pa je prevzel prvo skupino "optimistov". Najboljšim letošnjim tečajnikom so se pridružili še lanski, tako da je prva skupina mladih optimistov štela osem jadralcev, ki so vsak dan v tednu prebili po dve do tri ure na morju in se ob aktivnem jadraniu že pripravljali na svoje prve "zaresne" regate. Med poletnimi počitnicami so tako skupaj opravili nič manj kot 39 treningov, od tega so bili štirje v učilnici. Kot pravi njihov mentor Leo, so pripravljani za svoj tekmovalni krst, kar nekaj pa jih že kaže prave znake bodočih zmagovalcev.

Veterani Burje

Vojko Kokošar (1947)

Naj v skladu z naslovom najprej poprašam, od kdaj si član tega društva?

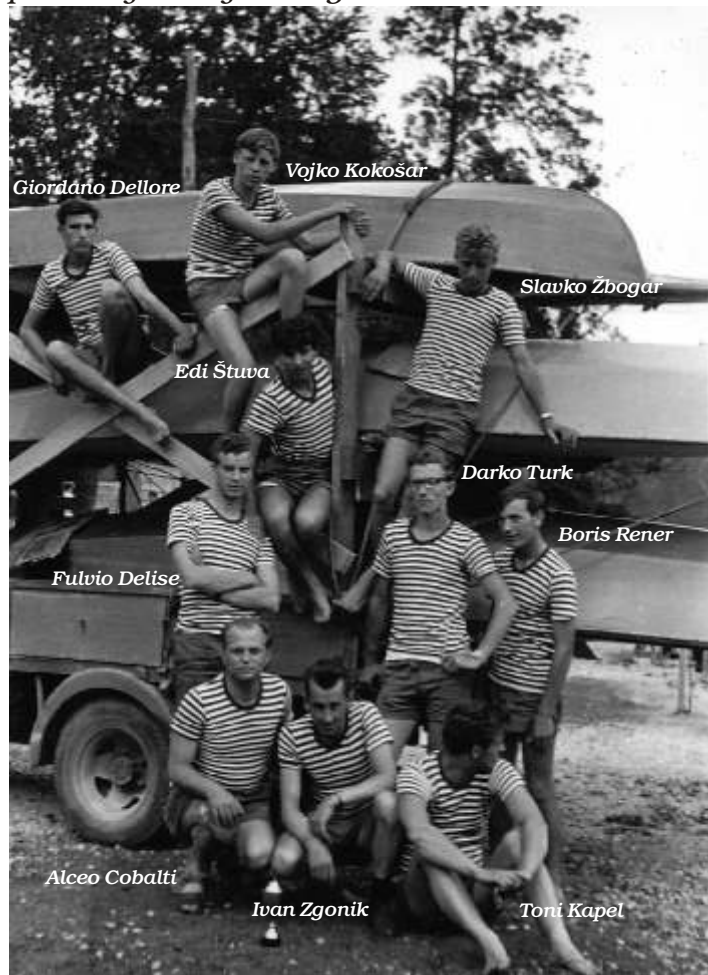
Spomin že kar težko seže toliko let nazaj. Nisem prav siguren ali je bilo to leta 1962 ali leto kasneje.

Kaj te je pritegnilo v klub?

Pravzaprav je temu "kriva" Italijanska skupnost, saj smo se mnogi takratni najstniki radi zbirali v njihovem klubu, circolo, v Besenghijevi palači, kjer so imeli tam televizijo, biljard, namizni nogomet in namizni tenis. Tega drugje nismo imeli, zato smo radi zahajali tja. Tam smo spoznali Cobalti Alcea, ki je bil takratni predsednik jadranskega kluba Burja. On nas je povabil v jadranski klub, mene, Giordanota (Dellore) in še koga.

Kako se spominjaš začetkov in prvih jadranih?

Na klubskih bekačinah (razred sloka) smo imeli po tri posadke. Tretja posadka sta bila navadno najmlajša člana, tako rekoč naraščajnika. Takrat so to bili: Nevio Kleva, Zdravko Kleva, Vojko Grželj, pokojni Ivo Leksič ..., skratka šest sedem let mlajši fantje od nas, ki smo jih takrat šteli petnajst ali šestnajst. In tako smo počasi pričeli z jadranjem. V glavnem smo imeli beka-

čine (snipe ali sloka), kasneje smo od Jadranske zveze Jugoslavije dobili v Izolo, Koper in Piran še po eno stello (zvezda). Šele kasneje so prišli še kadeti.

Kako ste v tistih časih prišli do jadrnic in na kakšnih jadrnicah ste jadrani?

Bekačini so bile lesene, iz desk narejene jadrnice, ki smo jih prek cele zime drsali, kitali, popravljali in barvali, ob prvem maju pa smo jih svečano splovali. V glavnem so se ob splovitvi vse potopile, saj so bile povsem presušene. Plovne so bile šele čez čas, ko se je les napil, nabreknil in zatesnil špranje. Vezane so bile v mandraču za črpalko. Takrat smo si z ribarnico delili objekt, kjer je danes Kapitanija. Edini jadrnici, ki sta bili lahko na suhem sta bili Alieto, naš boljši regatni bekačin in Mojca, ki je bila prva izdelana iz vezane plošče. Ne bom pozabil takratne drogerije, ki je bila v Ljubljanski ulici, tam kjer je danes optika. Tja smo prinesli vzorec barve, pa so nam po tem zmešali pigment za barvanje jadrnic. Veliko pomoč smo imeli takrat tudi od danes že pokojnega Ivana Zgonika, ki je bil izučen kot mizar, delal pa je v Gradbeniku (kasneje Stavbenik). Takrat je bil Alceo ravnatelj "italijanske" poklicne šole, v kateri so imeli opremljene delavnice. V tamkajšnji šoli so bili dijaki tudi nekateri naši člani, Krebelj, Šuligoj in drugi. Učili so se za orodjarje, strugarje in rezkalce. Tja smo lahko, ko niso imeli pouka, šli v delavnico, kjer smo si sami izdelovali razno okovje za jadrnice. Tudi škripce smo si sami izdelovali. Oprema je bila skromna in zelo težko dosegljiva. Težko smo prišli še do pocinkanih gambetov (škopci). Te je bilo na regatah treba najbolj čuvati, saj so bili najbolj iskani. Nekateri so pač tako prišli do opreme, da so jo na regatah kradli.

Kaj pa spomini na tvoje prve regate?

Tekmovanja so bila v glavnem lokalna, v Kopru ali Izoli. Pula ali Moščenička draga sta bili že zelo daleč. Za priti do Zbiljskega jezera je bil že pravi logistični podvig, pravcata ekspedicija. Jadral sem z Giordanotom, Edijem Štuo in na enem republiških prvenstev tudi s Slavkom Žbogarjem.

Kateri jadralski dogodek ti je ostal najbolj v spominu?

Prav s tega prvenstva. Takrat sva s Slavcem premagala Venturinija, ki je jadral na prvi plastični sloki pri nas. Potem so diskvalificirali tako nas kot njega, zmagal pa je tretji, to je bil pa Lučo Fafangel.

Kdaj si prenehal s športnim jadranjem?

To je bilo v letih 1968-69, ko je prišla "vojska", družina, potem služba, skratka vrsta drugih obveznosti.

Vendar pa si ostal vedno aktivni član Burje.

Po tistem sem bil nekaj let bolj pasiven član. Ko pa je sin Tomo pričel jadrati pa sem bil bolj redno tudi sam v klubu. Takrat je bilo tudi več dela okoli kluba in z regatami.

Kaj je po tvoje v jadraniu, da se ljudje tako navežejo na ta šport?

Nedvomno je to ljubezen do morja, jadranja in jadrnic, kar pač človeka hitro zasvoji.

Od letos si "službe prost" če uporabim ta - nekoliko milejši izraz za upokojenca. Mnogi jadralski navdušenci komaj čakajo na to, da gredo v penzijo, da se odvežejo od kopnega in krenejo na morje. Ali imaš tudi ti kakšne podobne načrte?

Sam bom še naprej aktiven v klubu, tako kot dosedaj. Tu bom pri organizaciji in izvedbi regat. Na noben način pa s tega vidika, še ne mislim v pokoj.

Potovanje na Zbiljsko regato je bila takrat pravcata ekspedicija

burinček

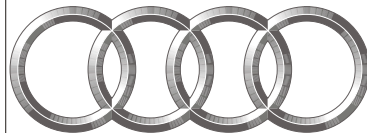
je brezplačni občasnik, katerega vsebinsko in grafično urejajo člani Jadranskega kluba Burja v Izoli.
Tisk: BIROGRAFIKA BORI v Izoli.
Naklada: 300 izvodov
info@jadrniklub-burja.si
www.jadrniklub-burja.si

AdriaticSlovenica

Zavarovalna družba d.d. • Članica Skupine KD Group

Jahtni Center Izola

Audi

Telekom Slovenije

Porsche Koper

BANKA KOPER

LUKA KOPER
Port of Koper

MARINA VIZOLI MARINA DI ISOLA

CASINO IZOLA - CASINO ISOLA
BREZPLAČNI PREVOSI • SERVICIJ NAVETTA GRATUITO
080 13 34 • 800 789 359

ADRIA

življenje v gibanju

OBČINA IZOLA

marketinggaleb